

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 28/12/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1111

“BẠN CÓ CHÚT TƯ TÂM THÌ OAN GIA NHẤT ĐỊNH KHÔNG THA CHO BẠN”

Nếu chúng ta có tâm tư lợi thì chúng ta sẽ không thể giải thoát, không thể thành Phật. Chúng ta không thể có thành tựu thì chúng ta không thể giúp được các oan gia trái chủ. Chúng ta không có tâm tư riêng thì oan gia trái chủ biết chúng ta nhất định sẽ có thành tựu. Chúng ta có thành tựu thì họ sẽ được độ nên họ sẽ không chướng ngại chúng ta. Chúng ta có tâm tư riêng thì oan gia trái chủ nhất định sẽ không tha cho chúng ta.

Đời này và những đời trước chúng ta đã tạo ra vô số oan nghiệp. Trong Kinh Phật nói: **“Không phải là không có báo mà chẳng qua là thời khắc chưa đến”**. Khi thời khắc đến rồi thì chúng ta hối hận cũng không kịp. Hòa Thượng nhắc đến một người bạn của Ngài là vị pháp sư tên Quảng Hóa. Trước khi đi tu ông là quân nhân quản lý quân lương. Hàng ngày, ông được quản lý tiền nên ông đã dùng số tiền này hưởng thụ. Mỗi ngày ông ăn một con gà, ông đóng quân ở đâu thì ở đó gần như dân không còn gà. Sau khi ông xuất gia, ông tuân theo giới luật tuân nghiêm. Một hôm, ông đi tắm, ông thấy trong nhà tắm rất nhiều gà, gà bay bay xung quanh làm ông bị ngã và trở thành tàn phế. Từ đó đến cuối đời ông nằm bất động một chỗ. Nghiệp nhân quả báo rất đáng sợ!

Pháp sư Ngô Đạt bị Triệu Thấu đi theo đến 10 đời. Ngài Ngô Đạt tu hành nghiêm túc nên Triệu Thấu không thể làm gì. Khi Ngài Ngô Đạt khởi lên một niệm danh vọng lợi dưỡng thì Triệu Thấu liền biến thành một ghẻ mặt người ở đầu gối. Nếu Ngài Ngô Đạt không cho ghẻ đầu gối ăn thịt thì nó sẽ ăn thịt của chính Ngài. Chúng ta làm những việc gây phiền, gây trở ngại cho chúng sanh thì chắc chắn chúng ta sẽ có chướng ngại. Khi nhân duyên đủ thì quả báo sẽ đến, chúng ta không thể trốn thoát.

Nhà Phật nói: **“Lưới trời lỏng lẻo nhưng không sót một mảy trần”**. Chúng ta cho rằng không ai biết việc chúng ta làm nhưng chúng ta khởi lên một ý niệm, thì ý niệm đó đã trùm khắp hư không pháp giới. Chúng ta chỉ cần khởi ý niệm thì ý niệm đó đã tạo thành nhân. Giáo dục nhà Phật là giáo dục tam luân, thân giáo, khẩu giáo, ý giáo. Phật Bồ Tát kiểm soát từ ý niệm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn chân thật tu hành cũng rất khó! Chỉ cần chúng ta có một chút tâm tư riêng thì oan gia trái chủ nhất định không tha cho chúng ta. Nếu chúng ta không có tâm tư riêng thì oan gia trái chủ sẽ tha cho chúng ta vì họ biết chúng ta sẽ có thành tựu, chúng ta sẽ thành Phật. Sau khi chúng ta thành Phật Bồ Tát, chúng ta sẽ độ họ”**. Chúng ta có khó khăn, chướng ngại là vì chúng ta chưa toàn tâm toàn ý vì Phật pháp, vì đạo đức Thánh Hiền vì lợi ích chúng sanh. Chúng ta phải toàn tâm **“hy sinh phụng hiến”**, quên mình vì người.

Hòa Thượng nói: **“Pháp sư Quảng Hóa tu hành rất tốt nhưng Ngài chưa đoạn dứt tâm tư riêng tư. Chúng ta chỉ còn một chút tâm tư riêng thì chúng ta sẽ có chướng ngại”**. Pháp sư Quảng Hóa vẫn còn tâm tư riêng nên không thể chuyển được nghiệp báo. Pháp sư vẫn hoan hỷ nói: **“Nghiệp nặng nhưng báo nhẹ”**. Cuối đời, Pháp sư Quảng Hóa bị bán thân bất toại. Ông biết đó là do nghiệp mình đã tạo nên ông không oán trách. Ông bị gãy chân, bán thân bất toại nên ông chỉ nắm một chỗ niệm Phật, không làm những việc không cần thiết.

Hòa Thượng nói: **“Giáo sư Lý Bình Nam khi giảng Kinh nói: “Sữa hồ không thể xen lẫn một chút độc dược”**. Cốc sữa đề hồ chỉ cần có một chút độc dược thì liền trở thành một cốc độc dược. Tâm chúng ta không thể xen tạp một chút bất thiện. Nếu tâm chúng ta xen tạp một chút bất thiện thì chúng ta đã làm hỏng tâm thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: **“Pháp sư Quảng Hóa vẫn còn tâm tư riêng, không đoạn trừ được một cách sạch sẽ nên nghiệp chướng không thể tiêu trừ”**. Hòa Thượng dùng người thật, việc thật để khai thị cho chúng ta. Nếu chúng ta còn khó khăn, chướng ngại thì đó là do chúng ta vẫn còn tâm tư riêng tư. Chúng ta không còn tâm tư riêng tư thì chúng ta nhất định không có chướng ngại.

Trong cuộc đời hoằng dương Phật pháp của Hoà Thượng, Ngài không hề có chướng ngại. Hòa Thượng nói: **“Tâm tôi là một mảnh chân thành”**. Ngài toàn tâm toàn ý vì Phật pháp, vì chúng sanh. Ngài xả thân vì người nên Ngài không có chướng ngại. Ngài đã làm ra tấm gương cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta có tâm riêng tư thì oan gia trái chủ nhất định không bỏ đi!**”. Có người vì mưu cầu tiền tài nên làm người khác tan nhà nát cửa, phải tìm đến chỗ chết. Sau này, họ hối hận, họ lập đàn cầu siêu cho người đã mất nhưng họ cũng không thể tiêu được nghiệp. Họ phải xả hết những tiền tài đã lấy để làm lợi ích cho chúng sanh như xây trường học, bệnh viện. Chúng ta phải dùng hết tiền để làm thì may ra oan gia trái chủ sẽ tha cho chúng ta. Chúng ta vẫn ở nhà cao cửa rộng thì chúng ta chưa thể sám trừ hết tội nghiệp. Ngài Ngô Đạt là cao tăng, tu hành rất tinh tấn nhưng chỉ cần Ngài khởi lên một niệm danh lợi thì quả báo liền đến. Nhân quả không từ bỏ một ai, không ai có thể trốn thoát nhân quả.

Khi vua Tỳ Lưu Ly tàn sát dòng họ Thích, Thích Ca Mâu Ni Phật cũng bị đau đầu ba ngày. Người xưa nói: “**Nhân vô tình thì nhận quả vô tình. Nhân cố ý thì nhận quả cố ý**”. Chúng ta vô tình tạo nhân nhưng chúng ta cũng sẽ phải nhận quả. Có một vị Pháp sư khi đi đến một địa phương thì ông bị ngộ sát. Trước khi đến nơi đó ông nói với mọi người, đừng truy tố người sát hại ông vì đây là quả ông phải trả.

Hòa Thượng nói: “**Pháp sư Quảng Hóa là Bồ Tát thị hiện để dạy bảo chúng ta. Khi chúng ta khởi phiền não thì chúng ta cảm thấy không dễ chịu vậy thì chúng ta đừng gây phiền não cho người. Chúng ta làm người phiền não thì nhất định người sẽ gây phiền não cho chúng ta**”. Chúng ta không được tạo oan nghiệp với chúng sanh vì oan oan tương báo sẽ ngày càng mạnh mẽ, thâm hơn. Chúng sanh tùy tiện làm vì họ không biết quả báo rất đáng sợ!

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta cảm thấy sinh phiền não không dễ chịu thì chúng ta đừng làm cho người sinh phiền não. “Oan oan tương báo” càng báo sẽ càng thâm**”. Người xưa nói: “**Nếu chúng ta vẫn còn nghe tiếng giết hại chúng sanh thì thế gian này không thể thoát khỏi kiếp đao binh**”. Nhân như thế nào thì quả như thế đó, không sai sót một mảy may. Chúng ta tận tâm tận lực vì chúng sanh mà chúng ta không nhận được tiền nhưng chúng ta sẽ có phước báu. Có những người chỉ muốn nhận tiền nên cuối đời họ bị bệnh khổ. Họ phải dùng hết tiền để chữa bệnh.

Nhà Phật nói: “**Người có trí tuệ thì mang vật chất biến thành phước báu. Người mê thì mang phước báu chuyển thành vật chất**”. Có nhiều người chỉ muốn biến phước báu thành tiền để mang cát vào tủ. Hòa Thượng nói: “**Không có ngân hàng nào chắc chắn, chỉ có ngân hàng phước báu là vững chắc. Chúng ta đến bất cứ nơi nào thì phước báu cũng có thể dùng được**”. Phước báu quyết định vận mạng của chúng ta. Trước đây, khi tôi thấy mọi người được

ra nước ngoài du lịch, tôi cũng rất ngưỡng mộ. Hiện tại, mọi người mời tôi đi nhưng tôi cũng không muốn đi.

Hòa Thượng nói: “**Ngày nay, dịch bệnh, thiên tai diễn biến rất phức tạp, giáo huấn của Thánh Hiền thế gian và xuất thế gian dạy chúng ta, phải đoạn tất cả ác, tu tất cả thiện. Chúng ta phải tích cực dũng mãnh làm!**”. Trên thế giới, khí hậu, dịch bệnh, thiên tai diễn ra triền miên, có những nước trên thế giới dịch bệnh vẫn đang diễn ra rất nghiêm trọng. Đó là do oan gia trái chủ tìm cách báo thù. Tất cả thiên tai, dịch bệnh là do nghiệp bất thiện của chúng sanh biến hiện ra.

Xung quanh chúng ta có những người làm những việc bất thiện, chúng ta được tiếp nhận giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền, thì chúng ta phải tích cực, nỗ lực làm thiện. Chúng ta chuyển đổi được tâm 100% thì tất cả oan gia trái chủ sẽ bỏ qua, không đụng đến chúng ta. Chúng ta vẫn còn tâm tư riêng thì oan gia trái chủ nhất định không tha cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: “**Tôi chân thật khuyên mọi người, chúng ta có một chút tâm tư riêng thì oan gia trái chủ sẽ không tha cho chúng ta. Chúng ta không có một chút tâm tư riêng thì oan gia trái chủ sẽ làm hộ pháp cho chúng ta**”. Oan gia trái chủ biết chúng ta chắc chắn sẽ có thành tựu thì họ sẽ làm hộ pháp cho chúng ta.

Hòa Thượng nhắc: “**Khi chúng ta khởi phiền não, chúng ta cảm thấy khó chịu vậy thì chúng ta cũng đừng gây cho người phiền não. Chúng ta làm người phiền não thì họ nhất định làm chúng ta phiền não**”. Chúng ta phải hiểu rõ đạo lý: “**Nhân như thế nào thì quả như thế đó**”. Tất cả là do chúng ta “**tự tác, tự thọ**”. Không có việc gì là đương không, vô duyên vô cớ. Buổi sáng, chúng ta vừa dắt xe ra đường có người đã có người mắng chúng ta thì cũng là vì đời trước chúng ta đã mắng họ. Người xưa nói: “**Lưới trời lồng lộng không sót một mảy trần**”. “**Mảy trần**” là những hạt bụi rất nhỏ. Chúng ta gieo nhân nào thì chúng ta sẽ gặt quả đó.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

